

*Загородня Ольга Феліксівна,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов;
Волох Світлана Володимирівна,
старший викладач кафедри іноземних мов;
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

У зв'язку з ситуацією, що склалася у всьому світі, пов'язаною з пандемією коронавірусу, навчальні заклади перейшли на дистанційну форму навчання. Для великої кількості викладачів використання онлайн технологій як основного засобу навчання у викладанні на постійній основі стало викликом і одночасно можливістю набути новий досвід.

Перевагами дистанційного навчання за допомогою онлайн технологій стали:

- 1) гнучкий розклад занять;
- 2) можливість виконувати практичні завдання у власному темпі;
- 3) дистанційне навчання виховує самостійність та самоорганізованість;
- 4) доступ до матеріалів занять відбувається 24/7, незважаючи навіть на те, що саме онлайн заняття може бути пропущене студентом, але все ж таки матеріал він може опрацювати пізніше самостійно;
- 5) це новий інноваційний підхід до викладання з використанням додаткових електронних джерел. Цей підхід добре підходить для тих студентів, які втомилися від монотонності читання текстів з підручника;
- 6) під час проведення заняття викладачу легше використовувати інтерактивні справи, вікторини, тести, відео та аудіо файли;
- 7) не має значення географічне розташування студента, оскільки у нього завжди є можливість контактувати з викладачем.
- 8) відбувся розвиток освітньої сфери в цілому: багато технік та засобів проведення онлайн занять були запозичені зі сфери сучасного бізнесу.

З іншого боку, така форма навчання підходить для високо вмотивованих студентів, які націлені на високі результати своїх знань, а не просто на отримання балів та допуск до сесії. Таким чином, серед недоліків і труднощів сучасного дистанційного навчання маємо визначити такі:

- 1) відсутність необхідності бути присутнім на онлайн заняттях розслабило студентську аудиторію, особливо менш вмотивованих студентів;
- 2) практичні завдання здавалися невчасно, активізація навчальної діяльності відбулась в кінці семестру, і більшість робіт виявились однаковими через неможливість достатнього контролю;
- 3) незважаючи на сучасні технології викладання онлайн, викладачі не були підготовлені до такої форми викладання на постійній основі. Це спричинене психологічними (швидке освоєння нового завжди потребує зусиль), соціальними (не всі викладачі забезпечені технічними засобами для віддаленої

викладацької діяльності), надлишковими (коли є можливість викладати в реальному житті, немає необхідності освоювати додаткові онлайн технології) факторами;

4) завелике перевантаження студентів і викладачів: а) необхідність навчатися новим засобам і проводити навчальний процес одночасно ; б) виконання величезних обсягів навчальних завдань з великої кількості дисциплін в умовах несприятливих соціально-політичних і психофізіологічних впливів (пандемія, тривожність, самоізоляція, відсутність необхідного забезпечення тощо), а також в умовах освітнього експерименту.

Оскільки труднощів виявилось багато, активізувалися пошук нових стратегій і швидке впровадження нових технологій в освітній процес, а саме:

- освоювались і запускались у навчальний процес дистанційні освітні платформи навчальних закладів;
- проводилася велика кількість безкоштовних навчально-методичних вебінарів від професійних викладачів-методистів, які працюють у міжнародних методичних об'єднаннях. Завдяки цьому викладачі мали змогу підвищити професійність і отримати методичну допомогу в утрудненій ситуації онлайн викладання;
- були запозичені сучасні технології ведення онлайн зустрічей і нарад зі сфери сучасного бізнесу. Ці технології отримали великий поштовх у розвитку і популярності. Такими засобами стали технології відеозв'язку Zoom, Skype, Google Hangout та інші. Активізувалися у використанні Google додатки, що слугували для розробки тестових завдань для поточного і підсумкового контролю знань.

Особливий тип викладання за допомогою відеозв'язку вимагав від викладачів переструктурування занять, виключення з них тих елементів, які забирають багато часу. Наприклад, усне пояснення нового матеріалу замінювалось на демонстрування мультимедійних презентацій з екрану; зменшилась частка аудіювання в сторону збільшення частки усного мовлення; групові дискусії проводилися у чаті і були коротшими; парна робота студентів була замінена груповою, оскільки безкоштовні тарифи систем відеозв'язку обмежували можливості групування учасників.

Підсумковий контроль як вид діяльності також зазнав змін. Очне аудиторне спілкування окремо з кожним студентом було замінене на написання тестів на дистанційних платформах.

Отже, в умовах викладання англійської мови дистанційно за допомоги інтернет-засобів ситуація, що склалася, в цілому позитивно вплинула на студентсько-викладацьку спільноту, оскільки підштовхнула до змін, активізації творчих зусиль, переосмислень себе як особистості в освітньому процесі.

Список використаних джерел

1. Веремчук А. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ. *Проблеми підготовки сучасного вчителя: збірник наук. праць. УДПУ ім. П.Тичини. 2013. № 7. С.319-325.*

2. Рум'янцева К. Є. Теоретичні основи впровадження дистанційного навчання у професійну підготовку майбутніх економістів. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару*, м. Вінниця, 31 бер. 2017 р. С.38-40.

3. Штихно Л. В. Дистанційне навчання як перспективний напрям розвитку сучасної освіти. *Молодий вчений*. 2016. №6. С.489-493.

*Залюбовська Світлана Сергіївна,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ

Питання соціального захисту в будь-який історичний період відіграло важливе значення, адже загальний економічний добробут кожної держави залежить від становища малозахисених верств населення. Кожна людина має право на соціальний захист, але сутністю гарантій права на соціальний захист є умови, що створюються державою для реалізації права на соціальний захист.

Сьогодні, формування державної політики соціально-економічного захисту населення набуває особливого значення. Сучасний її стан характеризується недосконалістю державного регулювання, відповідно нагальною необхідністю стає запровадження у практику розробки цільових програм системи індикаторів рівня життя населення, соціальних нормативів та стандартів. Без вироблення шляхів досягнення ефективної системи соціального захисту, який би відповідав міжнародним стандартам, неможливо розбудувати дійсну, а не декларативну соціальну державність в Україні. Тому питання проблем формування системи соціального захисту нерозривно пов'язані з процесом досягнення нашою державою орієнтирів, проголошених в Конституції, де України визнана демократичною, правовою і соціальною державою. Проблеми гарантування та реалізації цих положень є одними з найбільш актуальних стратегічних завдань нашої держави на сучасному етапі [1]. Реалізація соціальної політики стосовно будь-якої категорії громадян неможлива без здійснення їх соціального захисту, а соціальний захист в умовах ринкової економіки є важливою складовою соціальної політики та необхідним елементом функціонування держави.

Проблемам соціальної захищеності і соціального захисту населення присвячені роботи вітчизняних і зарубіжних авторів: М. Білинської, Н. Болотіна, Н. Волгіна, М. Кравченко, В. Мельнікова, Н. Рімашевської, Н. Стаховської, В. Ойкена, Р. Тітмуса, І. Ярошенко та ін.

Потреба в соціальному захисті населення з'явилася одночасно з виникненням людського суспільства, а розуміння сутності цього явища постійно змінювалося та вдосконалювалося.

У ХХІ ст. соціальний захист є предметом вивчення цілої низки наук – економічної теорії, соціології, філософії, соціального менеджменту, юриспруденції,